Vergil's Aeneid I.157-179

Dēfessī Aeneadae, quae proxima lītora, cursū
contendunt petere, et Libyae vertuntur ad ōrās.
Est in sēcessū longō locus: īnsula portum
efficit obiectū laterum, quibus omnis ab altō
frangitur inque sinōs scindit sēsē unda reductos.
Hinc atque hinc vāstae rūpēs geminīque minantur
in caelum scopulī, quōrum sub vertice lātē
aequora tūta silent; tum silvīs scaena coruscīs
dēsuper horrentīque ātrum nemus imminet umbrā.
Fronte sub adversā scopulīs pendentibus antrum,
intus aquae dulcēs vīvōque sedīlia saxō,
Nymphārum domus: hīc fessās nōn vincula nāvēs
ūlla tenent, uncō nōn alligat ancora morsū.
Hūc septem Aenēās collēctīs nāvibus omnī
ex numerō subit; ac magnō tellūris amōre
ēgressī optātā potiuntur Trōës harēnā,
et sale tābentēs artūs in lītore pōnunt.
Ac prīmum silicī scintillam excūdit Achātēs,
suscēpitque ignem foliīs, atque ārida circum
nūtrīmenta dedit, rapuitque in fōmite flammam.
Tum Cererem corruptam undīs Cereāliaque arma
expediunt fessī rērum, frūgēsque receptās
et torrēre parant flammīs et frangere saxō.